

إثنا عشر رسالة

[43] میگوید اگر قصد وقوع غایت علی الوجه کرده است و آن وضو هیچ نماز میشود و من در تسویغ مضایقه دارم و ترتب اباحت نماز برین وضو اعتبار قصد اکملیت میکنم و قصد مجرد کمال را کافی نمیدانم چه ایتان بغایت مقصوده مانند تلاوت قرآن و حمل مصحف و دخول قبهاء معصوم و امثال آن بیوضو ناقص است و با وضو غیر رافع حدث کامل با وضوئی که رفع حدث کند اکمل پس قصد مجرد کمال در قوت قصد رفع حدث نیست و شیخ شهید نیز قدس الله تعالی در ذکری اعتبار وجه اکمل کرده است مسألة نیت وضوی مجدد در تجدید وضوی واجب رافع حدث مثل نیت صلوۃ فریضه معاده است در جایی که اعاده سنت بوده باشد و تجدید و اعاده اینمعنی دارد که همان وضو و همان نماز را بر صفتی که در حد نفس خود بران صفت بوده و هر هیئتی که بران هیئت بفعل آمده است بار دیگر بعمل آورده و تجدید و اعاده مستحب است نه مجدد و معاد پس نیت چنین میکند که همان وضو را از برای رفع حدث و بر وجه وجوب قرۃ اخری بعمل می آورم قرۃ إلی الله و عند الله تعالی یکی واجب و دیگر مندوب محسوب خواهد بود و احتساب واجب و مندوب و تعیین او باراده و اختیار الهی مفوض و منوطست و اینمعنی در متن
